Govern d'Andorra
Ministeri de Justícia i Interior

Informe jurídic relatiu al Conveni de la Haia sobre reconeixement i execució de sentències estrangeres en matèria civil i mercantil

Antecedents

El 2 de juliol de 2019, la Conferència de la Haia va adoptar el Conveni sobre reconeixement i execució de sentències estrangeres en matèria civil i mercantil («Conveni Sentències» o «Conveni»).

El text té el seu origen a la proposta, feta pels Estats Units el 1992, d'un conveni en aquesta matèria, un text que abastés tant qüestions de competència judicial internacional com de reconeixement i execució. Durant el període comprès entre 1992 i 2001, les negociacions van avançar en aquesta direcció, fins que els desacords entre les diferents delegacions en relació amb alguns punts clau —especialment aquells relatius a la competència judicial internacional- van impedir consensuar un Conveni. A conseqüència d'això, els Estats van optar per considerar els diferents aspectes —competència judicial internacional i reconeixement i execució— separadament.

El nou enfocament va conduir, en primer lloc, a l'aprovació del Conveni de 30 de juny de 2005 sobre Acords d'Elecció de Fòrum de 2005. El text, que és aplicable quan l'acord d'elecció és exclusiu, proporciona una solució per a la litigació internacional similar a la del Conveni de Nova York de 1958 en l'àmbit de l'arbitratge. Els elements fonamentals són, doncs, que el tribunal escollit ha de conèixer de l'assumpte, qualsevol altre tribunal ha de suspendre el procediment o si escau inhibir-se, i les sentències dictades pel tribunal elegit han de ser reconegudes i executades als altres Estats contractants.

Posteriorment, aquest nou enfocament de la Conferència de la Haia ha portat a l'aprovació del Conveni Sentències, que regula només el reconeixement i execució de sentències estrangeres, sense establir regles de competència judicial internacional directa. El Conveni, com el seu propi preàmbul aclareix, pretén ser un complement en matèria de reconeixement i execució al Conveni sobre Acords d'Elecció per a aquells casos en què no hi hagi un acord exclusiu d'elecció de fòrum.

Edifici Administratiu de l'Obac - Ctra. de l'Obac s/n - AD700 Escaldes-Engordany - Principat d'Andorra - Tel. (+376) 872 080 - Fax (+376) 869 250

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

Estructura del Conveni

El Conveni consta d'una introducció i 32 articles.

El Conveni estableix un estàndard mínim per a la lliure circulació de sentències entre els Estats contractants.

> *Article 1.2 Aquesta Convenció s'aplica al reconeixement i a l'execució en un Estat contractant, d'una sentència dictada per un tribunal d'un altre Estat contractant*
>
> *Article 4.1 Una sentència dictada per un tribunal d'un Estat contractant (Estat d'origen) serà reconeguda i executada en un altre Estat contractant (Estat requerit) de conformitat amb el disposat en aquest capítol. El reconeixement o l'execució només es poden denegar per les causals establertes a la present Convenció*

El sistema recau sobre dos elements essencials:

i) un catàleg de regles de competència judicial internacional indirecta, que fan néixer l'obligació de reconeixement recíproc, i
ii) una sèrie de causes de denegació del reconeixement, que funcionen com a excepcions a aquesta obligació.

En primer lloc, el Conveni preveu que, dins del seu àmbit d'aplicació, es reconeguin les sentències dictades per un altre Estat contractant, sempre que ho hagin estat d'acord amb determinades bases de competència judicial internacional establertes a l'article 5 (supòsits per al reconeixement i l'execució). Aquests «filtres» de competència són la «porta d'accés»: només les sentències que entrin per ella fan néixer l'obligació convencional de reconeixement i execució.

A més, de conformitat amb el seu règim especial, també circulen d'acord amb les normes del Conveni les sentències dictades d'acord amb la competència exclusiva en matèria de drets reals sobre béns immobles que, com és comú en la majoria dels ordenaments nacionals, correspon a l'Estat de situació de l'immoble (art. 6).

A partir d'aquí, un Estat contractant només pot denegar el reconeixement d'una sentència si concorre alguna causa de no reconeixement. El text estableix una llista tancada de motius que permeten —però no obliguen a denegar aquest reconeixement (art. 7).

A més, l'article 8 (qüestions preliminars) estableix una causa addicional de no-reconeixement. Al marge d'aquestes causes que operen en el text del Conveni, es preveuen **diferents declaracions i mecanismes d'objecció per excloure l'aplicació del Conveni en determinades matèries (arts. 18 i 19) i/o determinats Estats (art. 29):**

- article 18: Declaracions en relació amb matèries específiques
- article 19: Declaracions en relació amb sentències relatives a un Estat
- article 29: Establiment de relacions de conformitat amb el Conveni

D'altra banda, com ja s'ha esmentat, el Conveni només estableix un estàndard mínim per al reconeixement. És a dir, fins i tot si una sentència no fos susceptible de

Ministeri de Justícia i Interior

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

reconeixement, bé perquè no encaixi en cap dels filtres de competència, bé perquè hi hagi un motiu de denegació del reconeixement convencional, es podria reconèixer d'acord amb les normes més favorables de l'Estat requerit. L'article 15 estableix que "llevat del que disposa l'article 6, aquest Conveni no impedeix el reconeixement o l'execució de sentències d'acord amb el dret nacional".

Per tant, poden combinar-se disposicions dels dos sistemes —nacional i conveni—, de manera que la persona que busca el reconeixement pot beneficiar-se del filtre de competència judicial internacional establert en la legislació nacional i dels motius de denegació del reconeixement del Conveni, si aquests són més flexibles que els del dret nacional de l'Estat requerit. L'única limitació que s'ha de tenir en compte és la competència exclusiva en matèria de drets reals sobre immobles. Les sentències en aquesta matèria que no hagin estat dictades pel tribunal de l'Estat contractant on estigui situat el bé immoble no seran reconegudes tampoc conforme a dret nacional.

En definitiva, l'opció per un estàndard de mínima escollida en la redacció del Conveni, implica que la utilitat del Conveni és relativa, ja que hi haurà Estats contractants amb normes més restrictives que les establertes pel Conveni, en què l'aplicació d'aquest suposi una certa liberalització en el reconeixement de sentències estrangeres i d'altres que no.

Àmbit d'aplicació

El Conveni s'aplica entre parts. Es tracta, doncs, d'un Conveni basat en la reciprocitat (article 1.2). No obstant això, s'ha de tenir en compte que l'article 29 del Conveni estableix un mecanisme d'exclusió bilateral de l'aplicació del Conveni, pensat per a situacions en què un Estat entengui que un altre Estat contractant no posseeix un sistema judicial amb suficients garanties d'imparcialitat.

Aquest Conveni cobreix els contractes de consum i de treball. El Conveni s'aplica en matèria civil i mercantil, i no inclou la matèria fiscal, duanera i administrativa (article 1.1).

Aquest aclariment és pertinent donat el significat diferent que les jurisdiccions de *common law* atorguen al terme «civil», que pot cobrir un bon nombre de matèries de Dret públic.

El Conveni tampoc no s'aplica a l'àmbit penal. A més, s'exclouen, el transport internacional de passatgers i mercaderies, la contaminació marítima transfronterera i la nuclear (art. 2.1.f), g) i h)). També s'exclou l'arbitratge (art. 2.3).

A més, s'exclouen determinades matèries particularment sensibles per a alguns Estats com les següents: difamació, privadesa, propietat intel·lectual i industrial (art. 2.1.k), l) i m)).

Tampoc no estan incloses en el seu àmbit d'aplicació qüestions com la validesa o nul·litat de les societats o d'altres persones jurídiques i de les decisions dels seus òrgans. En últim lloc, l'exclusió del dret de la competència és només parcial: el Conveni sí que cobreix les sentències en matèria de fixació de preus, manipulació d'ofertes en

Ministeri de Justícia i Interior

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

licitacions, segmentació de mercats, etc. quan tant la conducta, com els efectes d'aquests tingueren lloc a l'Estat d'origen (art. 2.1.h) i p)).

A més, els Estats contractants poden excloure de l'àmbit d'aplicació, per via de declaració, determinades matèries addicionals (art.18). Com ja s'ha assenyalat, aquesta previsió funciona com una «vàlvula de seguretat» pels Estats, que té com a objectiu afavorir que aquests ratifiquin el Conveni tot i que hi hagi alguna qüestió concreta, dins del seu àmbit d'aplicació material, que no els resulti acceptable.

L'àmbit d'aplicació del Conveni també ve determinat per la definició del terme «sentència». D'acord amb l'article 3.1.b), són sentències totes les resolucions que resolguin una qüestió de fons, amb independència que es refereixi a obligacions pecuniàries o no, incloses aquelles en què es liquidin les costes. També es reconeixen d'acord amb les regles del Conveni les transaccions judicials que tenen efectes com una sentència a l'Estat d'origen (art. 11 del Conveni).

Les decisions no fermes es poden executar (si són executives a l'Estat d'origen) però es preveu que el tribunal de l'Estat requerit pugui posposar o denegar el reconeixement. No obstant això, aquesta denegació no impedeix tornar a sol·licitar posteriorment el reconeixement i l'execució de la mateixa sentència (art. 4.4).
Les mesures cautelars, per contra, no es consideren sentències i no són, doncs, executables d'acord amb el Conveni.

Competència judicial

Només les sentències dictades a l'Estat d'origen d'acord amb alguna de les bases de competència judicial internacional establertes a l'article 5 circulen d'acord amb les normes del Conveni. Aquest article, per tant, és clau en el sistema del Conveni. S'hi estableix un catàleg o llista tancada de tretze filtres de competència, que cobreixen les bases de competència judicial internacional més habituals. Cal recordar, a més, que s'estableix una competència exclusiva: només es poden reconèixer resolucions en matèria de drets reals sobre béns immobles si han estat dictades pels tribunals de l'Estat de situació de l'immoble.

Els tretze filtres de competència judicial internacional de l'art. 5.1 es poden reconduir a tres categories: **aquells que estableixen la competència sobre la base de la relació entre el demandat i el fòrum, aquells que ho fan sobre la base de l'autonomia de la voluntat i els que fan referència a la relació objectiva de l'objecte del litigi amb l'Estat d'origen.**

En la primera categoria s'emmarquen els paràgrafs. a) a d) de l'article 5.1.
Una sentència dictada pels tribunals d'un altre Estat contractant s'ha de reconèixer i executar quan la persona davant la qual se sol·licita el reconeixement i execució fos resident habitual a l'Estat d'origen (5.1.a)), tingués allí el seu establiment principal i el litigi sorgeix de la seva activitat (5.1.b)), si va ser aquesta persona qui va presentar la demanda a l'Estat d'origen (5.1.c)), o quan el demandat tingués una sucursal, establiment o agència en aquest Estat i el litigi sorgeix de la seva activitat (5.1.d)).

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

A la segona categoria, es troben els paràgrafs. e), f), m) i l) de l'article 5.1, com per exemple la competència fundada en l'autonomia de la voluntat.
Es reconeixen les sentències dictades pel tribunal d'origen si el demandat va acceptar expressament (5.1.e)), o implícitament (5.1.f)), la seva competència en el curs del procediment, si es va fer un acord d'elecció de fòrum no exclusiu (5.1.m)) i, també les demandes reconvencionals (5.1.l)).

La tercera i última categoria, és a dir, les bases de competència que es funden en la relació entre la disputa i l'Estat d'origen, cobreix els apartats g) a k) de l'article 5.1:

- en matèria d'obligacions contractuals: g),
- de lloguer de béns immobles: h),
- obligacions contractuals garantides amb drets reals sobre béns immobles: i),
- obligacions extracontractuals: j) i,
- aquelles relacionades amb trusts: k).

En matèria de **contractes de consum i treball**, quan la persona davant la qual se sol·licita el reconeixement i l'execució és el consumidor o el treballador, no són aplicables ni el filtre de competència en matèria contractual, ni els que es funden en l'autonomia de la voluntat, llevat que el consumidor o treballador prestés oralment o per escrit el seu consentiment en el curs del procediment a l'Estat d'origen (article 5.2 del Conveni).

A més, s'exclouen de l'article 5.1 les resolucions sobre lloguers de béns immobles si aquests tenen un ús residencial: aquestes només es reconeixen i executen si les ha dictat el tribunal de l'Estat de situació de l'immoble (article 5.3 del Conveni).

En matèria **d'obligacions contractuals** (article 5.1.g)), es reconeixen les sentències dictades pel tribunal del lloc de compliment de l'obligació, llevat que les activitats del demandat en aquest Estat manifestament no constitueixin un vincle estret i intencional amb aquest.

A més, el **lloc de compliment de l'obligació** es determina per acord de les parts o, si no n'hi ha, d'acord amb la llei aplicable d'avinença amb les normes de conflicte de l'Estat requerit. En ambdós casos, el lloc de compliment de l'obligació deixa de funcionar com a criteri de connexió acceptable quan clarament el demandat no tingui enllaç estret i intencional amb aquest Estat.

Pel que fa a les sentències en matèria **d'obligacions extracontractuals,** l'article 5.1.j) preveu que es puguin reconèixer les sentències que hagin estat dictades pel tribunal del lloc on s'hagi produït el fet (o omissió) generador del mal. El lloc de materialització del dany s'exclou expressament com a criteri de connexió.

Motius de denegació del reconeixement

Quan una sentència compleix amb els requisits de competència judicial internacional, cal reconèixer-la i executar-la d'acord amb el Conveni, llevat que hi concorri causa de denegació. L'article 7 del Conveni estableix una llista de set motius que poden conduir a la denegació del reconeixement i execució.

Ministeri de Justícia i Interior

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

Aquesta previsió és dirigida als Estats, que són lliures, per exemple, d'adoptar només alguns dels motius, exigir el reconeixement en d'altres o afegir criteris que regulin la discrecionalitat dels seus tribunals.

Els motius de no reconeixement es poden classificar en **tres grups**:

En primer lloc, els que atenen el procediment seguit a l'Estat d'origen (art. 7.1.a), b) i d)). Aquí s'enquadra la denegació de reconeixement per manca de correcta notificació a), sentències que s'haguessin obtingut fraudulentament b) i, sentències dictades en violació d'un acord d'elecció de fòrum d).

En segon lloc, els paràgrafs c) i e) de l'art. 7.1, es refereixen als efectes de la sentència a l'Estat requerit: cal denegar el reconeixement en cas de manifesta incompatibilitat amb el seu ordre públic o quan existeixi una sentència incompatible de l'Estat requerit entre les mateixes parts.

El Conveni regula separadament la possibilitat que l'Estat requerit no reconegui resolucions en què s'atorguin danys que vagin més enllà de la compensació del dany patit, per exemple danys punitius (art. 10).

També l'article 7.2 fa referència als efectes a l'Estat requerit. Això permet denegar el reconeixement d'una sentència estrangera quan hi hagi un litigi pendent a l'Estat requerit entre aquestes parts i amb la mateixa causa.
Per això han de concórrer dues condicions. D'una banda, que la demanda s'hagués formulat a l'Estat requerit abans que a l'Estat d'origen. D'una altra, que hi hagi un vincle estret entre litigi i l'Estat requerit.

En tercer lloc, la lletra f) de l'article 7.1 preveu la denegació de reconeixement quan hi ha una altra sentència anterior, dictada per un altre Estat (independentment que aquest sigui un Estat contractant) entre les mateixes parts i amb el mateix objecte i causa, que sigui susceptible de reconeixement a l'Estat requerit.

Reconeixement i execució

Tota resolució que entri en l'àmbit d'aplicació del Conveni i que hagi estat dictada per un tribunal d'una part del Conveni (Estat d'origen) ha de ser reconeguda i executada per un altre (Estat requerit).

El Conveni proporciona una norma mínima per a la circulació de resolucions judicials entre les parts del Conveni. El Conveni no impedeix a les parts contractants reconèixer i executar d'acord amb el dret nacional altres sentències que no entren en l'àmbit d'aplicació del Conveni, llevat de situacions definides a l'article 6 del Conveni.

En virtut del Conveni una resolució es pot reconèixer i executar en altres parts contractants si va ser dictada per un tribunal competent segons les condicions de l'article 5 del Conveni.

Ministeri de Justícia i Interior

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

Tota resolució serà reconeguda només si produeix efectes a l'Estat d'origen i s'ha d'executar només si és executòria a l'Estat d'origen.

La part que sol·liciti el reconeixement o sol·liciti l'execució ha d'aportar determinats documents, inclosa una còpia completa i certificada de la resolució (si els documents no estiguessin en la llengua oficial de l'Estat requerit, s'hauran d'acompanyar d'una traducció certificada).

El procediment per al reconeixement, la declaració d'executorietat o el registre per a l'execució, així com l'execució de la resolució, es regeixen per la llei de l'Estat requerit, llevat que el Conveni disposi una altra cosa. El tribunal de l'Estat requerit no pot denegar el reconeixement o l'execució d'una resolució al·legant que el reconeixement o l'execució s'hauria de sol·licitar a un altre Estat.

Estats part del Conveni

Els Estats part del Conveni consten en un Annex a aquest informe.

Cal destacar que la Unió Europea (i, per tant, tots els estats membres a excepció de Dinamarca) s'han adherit al Conveni i, en són part.
La Unió Europea ha optat per excloure els contractes d'arrendament de béns immobles no residencials, atesa la competència exclusiva en aquests casos dels òrgans jurisdiccionals de l'estat membre on es trobi el bé immoble.

Cal tenir en compte l'article 29 del Conveni, atès que l'adhesió d'un Estat al Conveni només crea relacions convencionals entre aquest Estat i els Estats que ja s'han adherit al Conveni si cap no ha notificat al dipositari que l'adhesió no ha de tenir per efecte l'establiment de relacions convencionals amb l'altre. Si un Estat té la intenció d'emetre una declaració en aquest sentit, ho ha de fer en un termini de dotze mesos a partir de la ratificació o l'adhesió de l'Estat en qüestió.

Entrada en vigor del Conveni

Aquest Conveni va entrar en vigor l'1 de setembre de 2023.

Compatibilitat amb l'ordenament jurídic andorrà

Actualment, pel que fa a la competència judicial internacional, els Tribunals andorrans apliquen el principi segons el qual la competència internacional de les jurisdiccions andorranes es determina per extensió de les regles de competència interna.

En aquest sentit, els articles 3 i 4 de la Llei qualificada de Justícia estableixen el següent:

Article 3

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

La competència dels Batlles i Tribunals s'estén a tot el territori de l'Estat, de conformitat amb la Constitució, les lleis i els tractats internacionals aprovats pel Consell General.

Article 4

1. Els Batlles i els Tribunals andorrans coneixeran dels judicis que es plantegin en territori andorrà entre andorrans, entre estrangers i entre andorrans i estrangers d'acord amb el que s'estableix en la present Llei i en els tractats i convenis internacionals en els quals Andorra hi sigui part.

2. Queden exclosos del coneixement de la jurisdicció andorrana els supòsits d'immunitat de jurisdicció i d'execució establerts per les normes de Dret Internacional Públic.

Pel que fa al reconeixement i l'execució de les resolucions judicials en matèria civil i mercantil, s'aplica l'article 19 de la Llei qualificada de la Justícia, que disposa el següent:

Article 19

1. Les sentències civils dictades per tribunals estrangers, inclosos els efectes civils d'una sentència penal dictada per un tribunal estranger, es poden executar a Andorra sempre que se'n concedeixi l'exequàtur, llevat que els convenis internacionals aplicables i que formen part de l'ordenament jurídic andorrà disposin altrament.

2. Les sentències dictades per tribunals penals, administratius, fiscals, militars, de guerra, de seguretat i d'excepció estrangers no es poden executar a Andorra, a excepció que els convenis internacionals aplicables i que formen part de l'ordenament jurídic andorrà disposin altrament.

La Llei preveu la possibilitat del reconeixement i l'execució de sentències estrangeres, sotmesa a un procediment específic i al criteri de reciprocitat.

No obstant l'exposat, cal tenir present que el Codi de procediment civil aporta novetats importants pel que fa a aquest tema. Així, primerament, i amb relació a la competència, caldrà tenir en compte l'article 55:

Article 55. Manca de competència internacional

Els tribunals civils s'han d'abstenir de conèixer un procés quan:

a) Hi hagi un conveni internacional que formi part de l'ordenament jurídic andorrà i que atribueixi la competència de manera exclusiva a la jurisdicció d'un altre estat.
b) S'interposi una demanda o s'insti l'execució contra una persona que, d'acord amb el que preveu el dret internacional públic, tingui immunitat de jurisdicció o d'execució.

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

Segonament, i pel que fa al reconeixement i l'execució de resolucions judicials fermes estrangeres, el Codi de procediment civil, en l'article 428, preveu els criteris que s'hauran de seguir per a poder reconèixer i executar una resolució estrangera ferma:

> *Article 428. Criteris per al reconeixement i l'execució de resolucions judicials fermes estrangeres*
>
> *1. Les resolucions judicials fermes dictades per tribunals estrangers es poden executar a Andorra d'acord amb els convenis internacionals que formen part de l'ordenament jurídic andorrà.*
>
> *2. En absència de conveni internacional, les resolucions judicials fermes dictades per tribunals estrangers es poden executar a Andorra en cas que així ho decideixi el tribunal competent en virtut del procediment d'exequàtur que estableix l'article 429 i que té com a objecte verificar i controlar que la resolució judicial estrangera que es pretén reconèixer compleixi cumulativament els requisits següents:*
>
> > *a) La competència de la jurisdicció que ha dictat la resolució.*
> > *b) La regularitat del procediment que s'ha seguit davant aquesta jurisdicció.*
> > *c) L'aplicació de la llei competent segons les regles nacionals de conflicte.*
> > *d) La conformitat amb l'ordre públic nacional i internacional.*
> > *e) L'absència de qualsevol frau a la llei nacional.*
>
> *3. El tribunal competent pot demanar la traducció al català dels documents que es presentin a l'efecte d'obtenir el reconeixement i l'execució de resolucions judicials estrangeres en cas que el fet que estiguin redactats en una llengua estrangera li pugui suposar una comprensió insuficient del seu contingut.*
>
> *4. El Ministeri Fiscal sempre és part en els processos de reconeixement i execució de resolucions judicials fermes dictades per tribunals estrangers.*

L'article 429 regula el procediment d'exequàtur.

> *Article 429. Procediment d'exequàtur*
>
> *1. El procediment d'exequàtur se substancia d'acord amb les normes sobre el procediment abreujat que estableix el títol IV del llibre segon, amb les especialitats que preveu aquest article.*
>
> *2. El procediment d'exequàtur s'inicia mitjançant una demanda, a la qual es pot adjuntar també la demanda o la sol·licitud d'execució, malgrat que aquesta execució no es pot iniciar fins que el tribunal hagi homologat la resolució judicial ferma dictada pel tribunal estranger que es pretén executar. Al mateix temps, el demandant pot sol·licitar que s'adoptin mesures cautelars per assegurar l'efectivitat de la tutela judicial que es pretén, cosa que es resol d'acord amb les normes sobre les mesures cautelars que estableix el capítol tercer del títol VI del llibre primer d'aquesta Llei.*

Ministeri de Justícia i Interior

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

3. A la demanda d'exequàtur el demandant ha d'adjuntar l'original o una còpia autèntica de la resolució judicial ferma dictada pel tribunal estranger, degudament postil·lada o, si no és possible, degudament legalitzada, així com qualsevol altre document acreditatiu de la fermesa i la força executiva de la resolució judicial esmentada a l'estat on s'ha dictat. També pot proposar les proves necessàries per fonamentar la seva demanda i, en concret, pot adjuntar-hi els documents oportuns a aquest efecte.

4. Dins els cinc dies hàbils següents al dia en què es rep la demanda, el president del Tribunal de Batlles designa mitjançant una providència el tribunal al qual correspon per torn el coneixement del procés.

5. Un cop admesa la demanda, el tribunal la trasllada al demandat, que és la part que consta com a condemnada o afectada en la part dispositiva de la resolució judicial estrangera, i al Ministeri Fiscal, perquè compareguin en el procés i la contestin en el termini de tretze dies hàbils, tot advertint el demandat que si no compareix en el termini esmentat serà declarat en rebel·lia. El demandat i el Ministeri Fiscal també poden proposar les proves necessàries per fonamentar les seves pretensions.

6. Un cop finalitzen els tràmits d'al·legacions, el tribunal dicta un aute dins els tretze dies hàbils següents en què admet o no admet les proves proposades, d'acord amb els criteris de legalitat, utilitat, pertinència, necessitat i proporcionalitat establerts en aquesta Llei.

7. El tribunal assenyala la data en què se celebra el judici oral dins els vint dies hàbils següents al dia en què finalitzen els tràmits d'al·legacions. No obstant això, si el tribunal només ha admès proves documentals el valor probatori de les quals no s'ha impugnat, pot decidir en el mateix aute que no se celebri el judici oral i declarar el procés vist per a sentència.

8. El tribunal dicta la sentència dins els tretze dies hàbils següents al dia en què finalitza el judici oral o en què dicta l'aute on decideix que no se celebri el judici oral. Contra les sentències dictades en els processos que se substancien pel procediment d'exequàtur es pot interposar un recurs d'apel·lació.

Cal recordar que d'acord amb l'article 3 de la Constitució, els convenis internacionals són font de dret directament aplicable al país, i no requereixen transposició per a crear efectes:

Article 3
[...]
4. Els tractats i acords internacionals s'integren en l'ordenament jurídic a partir de la seva publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i no poden ésser modificats o derogats per les lleis.
Per tant, tenint en compte la normativa interna, així com l'articulat del Conveni, no sembla necessària cap modificació legislativa.

Ministeri de Justícia i Interior

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

Per tot això, l'ordenament jurídic andorrà està en línia amb les disposicions del Conveni.

Reserves

Atès que es preveu que el major nombre de reconeixement i execució de sentències de caràcter civil i mercantil provindrà dels països de l'entorn, per coherència i igualtat de condicions, es recomana que Andorra efectuí la mateixa reserva que els estats membres de la Unió Europea, és a dir, que d'acord amb l'article 18 del Conveni estableixi que no aplicarà el Conveni als arrendaments no residencials de béns immobles situats al Principat d'Andorra.

A més, es considera oportú tenir en compte les especificitats concurrents en l'àmbit laboral. En aquest sentit, l'ordenament jurídic andorrà preveu un criteri de competència material exclusiva dels òrgans jurisdiccionals andorrans en relació amb les prestacions de treball realitzades a Andorra (article 8 de la Llei de relacions laborals i article 285 i següents del Codi de procediment civil).
En aquest sentit, es recomana efectuar una altra reserva d'acord amb l'article 18 del Conveni que estableixi que no s'aplicarà el Conveni en el reconeixement o execució contra un treballador en matèries relatives a un contracte de treball. És a dir, excloure les matèries relatives al contracte de treball previstes en l'article 5.2 del Conveni.

Conclusió

En conclusió, i d'acord amb l'exposat, l'adhesió al Conveni sobre reconeixement i execució de sentències estrangeres en matèria civil i mercantil, fet el 2 de juliol del 2019, és un fet positiu per a l'ordenament jurídic andorrà, atès que dotaria d'un marc legal pel reconeixement i execució de sentències estrangeres. Aquest Conveni estableix un règim jurídic internacional que dota de previsió i seguretat, atorgant claredat sobre si una sentència ha de ser reconeguda i executada i en quina mesura. Es pot concloure que disposar d'aquest Conveni promourà l'accés efectiu a la justícia, facilitarà el comerç i les relacions internacionals.

Eva Garcia Lluelles
Cap de l'Àrea de Relacions i Cooperació Jurídica Internacional

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

Annex:

Estats part del Conveni
https://www.hcch.net/es/instruments/conventions/status-table/?cid=137

mientras que las que no son Miembros figuran en *cursiva*.

Parte contratante *	F [1]	R/A/Ap/Su[2]	Tipo[3]	VIG[4]	EXT[5]	Aut[6]	Res/D/N/CD[7]
Alemania		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Austria		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Bélgica		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Bulgaria		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Chipre		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Costa Rica	16-IX-2021						D
Croacia		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Eslovaquia		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Eslovenia		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
España		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Estados Unidos de América	2-III-2022						
Estonia		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Federación de Rusia	17-XI-2021						

Ministeri de Justícia i Interior

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

Parte contratante *	F [1]	R/A/Ap/Su[2]	Tipo[3]	VIG[4]	EXT[5]	Aut[6]	Res/D/N/CD[7]
Finlandia		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Francia		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Grecia		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Hungría		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Irlanda		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Israel	3-III-2021						
Italia		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Letonia		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Lituania		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Luxemburgo		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Macedonia del Norte	16-V-2023						
Malta		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Montenegro	21-IV-2023						
Países Bajos		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Polonia		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Portugal		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			
Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte	12-I-2024						
República Checa		29-VIII-2022	A[EU*]	1-IX-2023			

Ministeri de Justícia i Interior

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.

Parte contratante *	F [1]	R/A/Ap/Su[2]	Tipo[3]	VIG[4]	EXT[5]	Aut[6]	Res/D/N/CD[7]
Rumania		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Suecia		29-VIII-2022	A[EU]*	1-IX-2023			
Ucrania	4-III-2020	29-VIII-2022	R	1-IX-2023			
Unión europea		29-VIII-2022	A[EU]	1-IX-2023			D
Uruguay	2-VII-2019	1-IX-2023	R	1-X-2024			

* (incluidas las ORIE y los Estados obligados por su aprobación)

tícia i Interior

Aquest document és una còpia autèntica del document electrònic original. Podeu comprovar la seva validesa a https://registre.consellgeneral.ad/Consellers/ValidarDocuments.aspx?csv=69e30405-5218-4289-92f2-807ee731baca emprant el codi segur de verificació.